

NOVI ČASI TUDI NA PODROČJU IZOBRAŽEVANJA

Anton Prosen

Za Slovenijo je bilo že v času skupne jugoslovanske države znano, da je imela v primerjavi z drugimi nekdanjimi republikami zelo visok življenjski standard, ob tem pa sorazmerno nizko stopnjo izobrazbe zaposlenih. Vsi so se spraševali, kako je to mogoče in ali znajo Slovenci s svojo pridnostjo ustvarjati toliko več kot bolje izobraženi pripadniki drugi narodov. Ti podatki so se redko pojavljali v medijih. Nihče ni bil zaskrbljen, če velik del srednješolske populacije ni nadaljeval šolanja na univerzah, saj nismo poznali krize zaposlovanja. Pa smo prišli v Evropo in spet smo na repu po stopnji izobrazbe zaposlenih v primerjavi z razvitimi državami. Slabo izobrazbeno povprečje ima tudi generacija mladih starostnega razreda od 25 do 29 let, saj ima končano univerzitetno izobrazbo le 14,6 % te populacije. V EU ima univerzitetno izobrazbo približno 26 % te populacije, na Finskem se ta delež v tem starostnem razredu giblje okoli 50 %. V vsesplošni privatizaciji javnega sektorja pri nas je marsikdo prišel na idejo, da se da z odpiranjem takih in drugačnih šol, fakultet in celo univerz prav lepo živeti, še posebej, če so tako starši kot tudi kandidati pripravljani plačevati visoke šolnine. Prehodnost v teh šolah je dobra in otroci pridejo hitro do diplome. O zaposlitvi se običajno pri izbiri šole ne razmišlja veliko, važna je čim hitrejša pot do diplome. Na ta način se res izobrazbena stopnja v družbi dviguje, se pa tudi daljša vrsta čakajočih na prve zaposlitve. Na naši fakulteti le opazamo, da se vse več mladih odloča za poklic, ki jim bo zagotavljal zaposlitev in solidno življenje. Žal pa kljub temu, da je morda pri nas v tem trenutku preveč družboslovcev in tudi nekaterih drugih poklicev z diplomami, ki so nezaposljivi, posamezniki še vedno znova pritiskajo na ustrezne institucije, da bi jim omogočile odprtje vsemogočih višjih in visokih šol v različnih slovenskih krajih. Za toliko šol pa žal ni kvalitetnega pedagoškega kadra in tudi ne dovolj denarja. Pravcata zmešnjava s ciljem izboljšanja izobrazbene strukture mladih ljudi. So pač novi časi, ki jih je treba izkoristiti.

V naši stroki na področju izobraževanja še ni konkurence, Oddelek za geodezijo na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo ostaja vsaj za enkrat edina institucija, ki izobražuje univerzitetno izobraženi geodetski kader. Še ni junaka, ki bi se opogumil in ustanovil novo šolo s področja geodezije. Seveda marsikdo pomisli, da če pa ni konkurence, je potem pedagoško osebje brez kakršnih koli pritiskov in živi lagodno. Žal je resnica povsem drugačna, merila za pridobivanje pedagoških nazivov se na univerzi vse bolj zaostrejejo, zato smo prisiljeni več objavljati, več delati na raziskavah itn. Iz leta v leto je več študentov na vseh stopnjah, vse več je tudi diplom. Ne, delo na področju izobraževanja je vse bolj zahtevno. Zahtevno tudi zato, ker se je tudi geodezija priključila tistim, ki izobražujejo v skladu z bolonjsko reformo. Na Svetu za visoko šolstvo smo

uspeli verificirati vse programe, ki smo jih predlagali, in v jeseni že začnemo z novim študijem Tehnično upravljanje nepremičnin. Morda komu ta naziv ne bo všeč, pa ne skrbite, diplomant bo dobil naziv diplomirani inženir geodezije; hoteli smo biti bolj modni, pa smo namesto študija geodezije predlagali raje upravljanje nepremičnin, saj mnoge kolegice in kolegi delate prav na tem področju. Ravno upravljanje nepremičnin dobiva konkurenco tudi v drugih poklicih, pa upajmo, da bomo geodeti še vedno tisti, ki bomo na tem področju nepogrešljivi. Kot vidite, se resnično začenjajo novi časi na področju izobraževanja geodetov. Upam, da bo še prilika, ko bomo vse, že sprejete programe lahko v reviji tudi predstavili.

V imenu uredništva revije se moram tudi tokrat zahvaliti vsem avtorjem za prispevke, vsem kolegicam in kolegom pa želim lepe spomladanske dneve. Ti postajajo nekoliko daljši in toplejši, vabljeni so za sprehode po svežem zraku; a kljub temu si vzemite tudi čas za branje revije, saj je tudi ta številka dokaj raznolika, za vsakega nekaj. Vsem želim prijetno branje!

dr. Anton Prosen
Glavni in odgovorni urednik